

[Skulptura Konstantina Brankusija](#) - Vrsta: Seminarski | Broj strana: 7 | Nivo: Visoka škola za obrazovanje vaspitača, Šabac

Ovo je pregled **DELA TEKSTA** rada na temu "**Skulptura Konstantina Brankusija**". Rad ima **7 strana**. Ovde je prikazano **oko 500 reči** izdvojenih iz rada.

Napomena: Rad koji dobijate na e-mail ne izgleda ovako, ovo je samo **DEO TEKSTA** izvučen iz rada, da bi se video stil pisanja. Radovi koje dobijate na e-mail su uređeni (formatirani) po svim standardima. U tekstu ispod su namerno izostavljeni pojedini segmenti.

Visoka škola za obrazovanje vaspitača

Šabac

Skulptura Konstantina Brankusija

~seminarski rad~

Mr Petar Gajić

Šabac, 2007

Sadržaj:

Život.....	3
Rad i zaostavština.....	4
Literatura.....	7

1. Život

Najcveniji vajar prve polovine 20. veka, Konstatin Brankusi, rođen je 19. februara 1876. godine u selu Hobicu u Rumuniji u porodici siromasnih zemljoradnika. Otac, Nikolae (1833-1885) rano umire. Majka Marija (1851-1919) ostala je siromasna udovica sa sedmoro dece. U porodici koja je svake noci razmisljala o danu koji dolazi, mali Konstantin nije mogao biti srecan i to je moralo ostaviti traga u njemu. Godinu dana pre oceve smrti, 1884., osmogodisnji decak radi kao segrt u jednoj radionici za izradu vinskih burica u gradicu Pestisani. Ovde se i rodila strasna ljubav za obradom drveta koja nikada, do smrti umetnika nece prestati da zivi u njemu.

Osnovno obrazovanje, uz mnogo napora i odricanja stekao je u Bradiceniju i Pestisaniju.

Konstantinova majka, koju ce on do smrti voleti, iako siromasna udovica, zelela je da sina skoluje na visokim skolama. Ali nije bas sve islo lako. Na protiv, u prolece 1887., dok su jos Karpati bili pod snegom, Brankusi je otisao od kuce i izvesno vreme se bavio najrazlicitijim poslovima da bi preziveo. Od 1894. do 1898. ucio je za umetnickog stolara i studirao na Univerzitetu u Krajovi. Između 1898. i 1902. nastavio je studije na Umetnickoj Akademiji u Bukurestu. Onda je 1902. preko Nemacke i Svajcarske otisao u Pariz, u koji je najzad stigao 1904. Posle studija u "Ecole des Beaux Arts" kod vajara Mersijea poceo je da izlaze, najpre u Nacionalnom Salonu, Jesenjem salonu, avangardnom Abbaye de Créteil. Njegove skulpture su u to vreme prikazivale pojednostavljene oblike. Brankusi je bio jedan iz grupe istocnoevropskih vajara koji su dosli iz potpuno drugacije kulturne sredine, gde je zapadnjacki uticaj preoblikovan da odgovara lokalnim zahtevima. Ogist Roden, impresioniran njegovim eksponatima na Jesenjem salonu 1907, pozvao ga je da mu postane asistent. Brankusi je odbio slavnog skulptora uz primedbu: "Nista ne raste u senci velikog drveta".

Brankusi je umro 16. marta 1957. godine u Parizu. Njegova dela su zadržana u muzejima širom sveta, između ostalog u Muzeju moderne umetnosti u Njujorku, Nacionalnom muzeju umetnosti Rumunije u Bukureštu, a najveća kolekcija Brankusijevih dela nalazi se u Filadelfijskom muzeju umetnosti, SAD.

2. Rad i zaostavština

Pocetkom 20. veka u Francuskoj on je najsamostalnija licnost i jedan od najvećih skulptora veka.

Za Brankusija se kaže da je otac modernog vajarstva. Njegova umetnost je obuhvatala prirodu materijala u svim njegovim manifestacijama. On je svoja dela rađena u bronzi i mermeru, dovodio do stepena savršenosti koja se retko viđa u istoriji skulpture. Po njegovom misljenju, jedna dobro napravljena skulptura treba da ima moc da isceljuje onoga ko je posmatra. "Ne zahtevajte od mene ni sumnjive formule ni nekako tajanstvo. Ono sto vam ja dajem, to je cista radost. Gledajte moje skulpture sve dok ih ne vidite. Oni koji su blizu Bogu stvarno su videli moje radove" rekao je Brankusi.

...

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----www.maturskiradovi.net
MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL:
maturskiradovi.net@gmail.com**